

РЕШЕНИЕ

№ 23592

гр. София, 09.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 27.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5726** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от Н. П. Б., чрез адв. Т. Т., срещу Решение от 15.04.2025г., постановено по НАХД № 16256/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав, с което е потвърдено НП № 24-4332-022978/01.10.2024г. издадено Началник сектор в СДВР, ОПП-СДВР, с което на касатора на основание чл. 185 от ЗДвП е наложена „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение по 105, ал. 1 от ЗДвП.

С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Изложени са съображения в насока недоказаност на административните нарушения и необсъждане в пълнота на доказателствата. Иска се отмяна на решението на СРС и постановяване на ново по същество, с което да бъде отменено изцяло процесното НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява, не се представлява. Претендира се присъждане на разноски съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се представлява. В представена писмена Молба от 19.06.2025г. са изложени съображения за основателността на така подадената касационна жалба.

Ответникът – Началник сектор Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ редовно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XXIV касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл.218 ал.1 и ал.2 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само по наведените в жалбата касационни оплаквания, като за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, следи служебно. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел следната фактическа обстановка:

На 11.09.2024 г., около 10:15 часа, в [населено място], по автомагистрала „Т.“ /автомагистрала А-1/, с посока на движение от [населено място] към [населено място] касаторът управлявал л.а. „А. А8“ с рег.номер РВ 4222 НХ. В района на 02 км. е спрял за проверка. При проверката е установено, че на предните странични стъкла на автомобила имало залепено фолио със затъмняващ ги ефект. Полицейските органи предложили на Б. да сваля фолиото от стъклата на автомобила, но лицето отказало.

За така установеното нарушение е съставен АУАН, който бил подписан с отбелязани възражения от страна на Б.. Въз основа на него е издадено и процесното НП.

На основание събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка. В изпълнение на изискванията на чл.314, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, въззивният съд е разгледал жалбата по същество, като е изследвал правилното приложение на процесуалния и материалния закон. При така извършената проверка е счел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, вкл. по чл.42, и чл.57 ЗАНН, обуславящи отмяна на НП, като АУАН и НП изхождат от компетентни длъжностни лица.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Наведените доводи, са в насока недоказаност на нарушението. Настоящата съдебна инстанция в рамките на правомощията и пределите на касационната проверка, установява, че събраните доказателства, показанията на свидетелите Я. и Н. и приложените писмени доказателства, са били оценени от СРС по предвидения законосъобразен ред. Не се констатира порочно формирана воля на проверявания съд, относно установяване на фактическите положения по делото или изградените на база на тях изводи. В тази връзка съдът приема, че изложените в касационната жалба възражения са неоснователни.

От гласните и писмени доказателства, събрани надлежно пред първата съдебна инстанция се установява по безспорен начин извършването на нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП. С посочената норма е императивно въведена забрана за ограничаване на видимостта през челното, задното и през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им. В процесния случай от показанията на разпитаните пред първата съдебна инстанция полицейски служители, се установява, че на предните странични стъкла на автомобил е било поставено фолио, което намалява вимостта. Показанията на разпитаните свидетели са безпристрастни, незаинтересовани от изхода на делото и съответстват на описаното в АУАН и в НП, поради което правилно са кредитирани от съда. Доказателства, които да опровергават наличието на поставено фолио на предните странични стъкла на

управлявания от Б. автомобил не са представени нито пред АНО, нито в хода на съдебното производство. Основните възражения на санкционираното лице касаят липсата на измерване на пропускливостта на "това фолио на предния прозорец". Санкционираното лице не сочи и не представя доказателства, че към момента на проверката прозрачността на стъклото е отговаряла на изискуемите стандарти, въпреки факта на поставяне на фолиоти. Не са представени и доказателства, че това е фабричният вид на автомобила. Към касационната жалба като доказателство е представена единствено бланкетна извадка /без посочен произход на източника на информация/, която не се обвърза по никакъв начин с конкретния вид фолио. Наведени са твърдения, че така поставено, същото е било с цел допринасяне безопасността на пътниците и останалите участници в движението, но така направените твърдения остават голословни и неподкрепени с никакви доказателства. Действително, законодателят е допуснал изключение в чл. 105, ал. 3 от ЗДвП, като е разрешил намаляване на прозрачността на стъклата по ал. 1 само в границите на стойностите определени в правило № 43 на ИКЕ на ООН, но в случая в тежест на водача на МПС е било да докаже, че извършените от него промени и отклоненията в прозрачността са в съответствие с посочените като допустими стойности.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно-чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, вр.чл.218, ал.2 АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, дължимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Предложената от СРС аргументация е съответна на фактическите установявания по делото и отговаря на възраженията на жалбоподателя. Поради това, касационната инстанция намира за ненужно да я преповтаря, като на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение.

По изложените съображения, оспореното решение се оставя в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, , XXIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15.04.2025г., постановено по НАХД № 16256/2024г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав.
Решението е окончателно.